

клоненъ на истинѫ-тѫ, не отъ нѣкое си просто желаніе да угоди на себе си, но съ честно намѣреніе, той прѣдпріель да защищава онова което му ся виждало да е право, макаръ и да было несъгласно съ общото стремленіе на ученіе-то му. Той управлялъ путь-тъ си прѣзъ едно размѣсено множество отъ истины и заблужденія, додѣто всички-тъ заблужденія исчезнли, и само истина-та останжла въ умъ-тъ му.

Основно-то начало, че человѣкъ ся оправдава чрѣзъ вѣрѣ, докарало наконецъ Лутера да види истинѫ-тѫ и въ този въпросъ. Аскетический-тъ (строгий-тъ) животъ ся основавалъ на това, дѣто человѣкъ моглъ да ся оправдае чрѣзъ достоинство-то си. Обричаніе-то, да не ся жени человѣкъ никога и подъ никакво промѣнение на обстоятелства-та и чувства-та, е грѣхъ противъ Бога. Ергенский-тъ животъ, когато человѣкъ си го прѣдпочете свободно, и настоява да го живѣе както апостолъ Павелъ, за да служи по-полезно на евангелскѫ-тѫ службѫ, е за славѣ-тѫ Божиѣ; но ако человѣкъ може да биде по-честитъ и по-полезенъ като Христіанинъ когато ся ожени, то негова длѣжностъ е да ся ожени. Повече грѣхата е да прѣстажпи нѣкой длѣж-